

”

RVÖ
KAI

Ellibegőben
mutatja minden levél:
színét s fonákját.

”

44
haiku

RYŌ KAN

44
haiku

Fordította
Terebess Gábor

Az eredeti japán szöveget gondozta
és a magyar fordítást lektorálta

Racskó Ferenc

A japán zen költő,

Ryōkan, három dolgot ki nem állhatott: a költők versét, a szépírók ecsetvonását és a szakácsok főztjét. Kolduló körútjain leleállt a gyerekekkel labdázni, bújócskázni – önfeledtebben és komolyabban játszott mindenjuknál...

Soha nem akart felnőtté válni, mesterséget tanulni, inkább vállalta az otthontalan-ságot, a ninestelenséget, az egyedüllétet – ezt megtehette, mint zen buddhista remete, anélkül, hogy bolondnak nézték volna, bár nem lehet véletlen, hogy úgy hívta magát: Taigu „a Nagy Balga”.

Tavaly decemberben egy párizsi antikváriusnál kezembe akadt kétnyelvű haiku kötete,* és már útközben elkezdtem fordítgatni névjegyek hátára, újságok szélére. Ez kerekedett belőle.

Azt hiszem, Ryōkan minden is legkedvesebb japán költőm marad, őszinte, egyszerű, ellenséges érzelmektől mentes hangja („A világgal úgy vagyok, hogy se vele, se ellene.”) felejthetetlen élmény, ráadásul ugyanahhoz a Sōtō zen felekezethez tartozott, amelynek

szerzetesei között én is éltem és tanultam valamikor Japánban.

Budapest, 1998. március 24.

Terebess Gábor

* *Les 99 haiku de Ryōkan*, tr. Joan Titus-Carmel, Verdier, Lagrasse, 1989.

Ryōkantól a legismertebb szakértők szerint: 99 (Kawaguchi Seitei), 102 (Tōgō Toyoharu), illetve 113 (Tanikawa Toshirō) hiteles haiku maradt fenn.

Magyarra Kosztolányi Dezső fordította le leghíresebb haikuját, de ez nem szerepel *Kínai és japán verssek c. kötetében*:

*Kifosztva áll szegény lakom,
de a rabló a holdsugárt
meghagyta itt az ablakon.*

Hosszabb verseiből Faludy György *Test és lélek* (Magyar Világ, Budapest, 1988.) és Rácz István Fényes *Telihold* (Kozmosz Könyvek, Budapest, 1988.) c. kötetéiben találhatunk néhányat.

Kiadónk gondozásában várható Oravecz Imre Ryōkan-kötete: *Ablakban feledett hold*.

A verset a japán olvasat kezdő szavai szerint szedtük ábécé-rendbe, elkerülendő a hagyományos öt évszakba sorolás önkényét.

秋
ひ
よ
り
せ
む
羽
す
め
の
は
を
と
か
な
akihiyorí
senbasuzume no
haoto kana

Tiszta őszi ég –
verébseregek szárnyat
csattogtatnak.

ake mado no
mukashi o shinobu
sugure yume

あけ窓のむかしをしのふすくれ夢

8

Ablakom tárva.
Bedől a múlt, visszatér:
álmodni se kell.

amamori ya
mata nerutoko no
samusa kana

9

Lyukas a tető:
ázott ágyamban hálók,
mint jégveremben.

araike ya 新
 kawazu tobikomu いけやかはつとひこむ
 oto mo nashi 音もなし

Hallgat az új tó.
 Ugorhat béka belé
 vize se csobban.

ikiseki to いきせきと
 noborite kuru ya 升りて来るや
 iwashi uri 鰯うり

Megizzadt, zihál,
 idáig felkaptatott
 a halaskofa.

12

inabune ya
sashiyuku kata ya
mika no tsuki

稻舟やさし行方や三日の月

Rizses bárkánk
egyenesen a félhold
felé igyekszik.

13

oshimubeshi
kokū ni uma o ~~の~~
hanachi keri

Kósza kancánk, hajh,
eliramlik a pusztán
egyes egyedül.

Elaludnék itt,
virágzó cseresznyék alatt.
Csak egy éjszakára.

onajiku ba
hana no moto nite
hitoyo nen

同
し
く
は
は
な
の
も
と
に
て
一
と
よ
ね
む

kakitsubata
ware kono tei ni
yoinikeri

か
き
つ
は
た
我
れ
こ
の
亭
に
醉
ひ
に
け
り

Írisz-szirom, jaj,
kunyhóm falához simult,
s megrészegített.

kakimogi no
kintama samushi
aki no kaze

柿もぎのきん玉寒し秋の風

Szilvát szakajtván –
őszi szél tépi le
aranygolyóimat.

kite wa uchi
yukite wa tataku
yomosugara

来ては打ち行きてはたゞく夜もすから

Jövet: tapsolok,
menet meg: kopogok,
kerek egy éjt át.

kyō kosuba
asu wa chirinan
ume no hana

けふこすはあすはちりなむうめのはな

Nyílnak az ágon
a szilvavirágok – de
hullanak holnap.

kogarashi o
bajō ni niramu
otoko kana

木枯しを馬上にいらむ男哉

Metsző ősz szél.
Merev tekintettel el-
lovagol egy úr.

Szentély körül
cseresznye szirma potyog
magnóliákra.

kono miya ya
kobushi no hana ni
chiru sakura

この宮やこふしのはなにちるさくら

kora ya kora
kora ga te o toru
tsutsuji kana

Gyerünk, gyerekek!
Azáleák áhítozzák
ártó kezetek.

22

sawagu ko no
toru chie wa nashi
hatsuhotaru

さわぐ子のとる知恵はなしほたる

Gyerek ha fecseg,
fénybogár-fogásban
első sose lesz...

23

suushisa o
wasuremai zo ya
kotoshidake

涼しさを忘れまひそや今年竹

Hűsítő zöldjét
ezévi bambuszunknak,
el ne feledjük.

Sumadera no
mukashi o toeба
yamazakura

すまてらのむかしを問へはやまさくら

24

Suma-tempalom
históriáját – tudják
a vadceresnyefák.

takatsuki ni
mukau ashita no
samusa kana

25

Hajnalban, fagyban,
evőasztalkám elé
letérdepelek.

Összefú a szél
elég hullott levelet,
hogy tüzet rakjak.

takuhodo wa
kaze ga motekuru
ochiba kana

たくほどはかせかもてくるおちはかな

taorureba
taoruru mama no
niwa no kusa

たふるれはたふるゝまゝの庭の草

Leheveredik.
És heverten marad itt
sok kerti fűszál.

tsuto ni sen
Yoshino no sato no
hanagatami

つと
にせむよしのゝさとのはなかたみ

Yoshino cseresznye-
illatát idézi
kosárnyi virág.

tetsubachi ni
asu no kome ari
yūsuzumi

鉄鉢
に明日の米あり夕涼

Holnapi rizsem
már kolduscsészémben vár.
Húsölök este!

te motayuku

ōgi ōgi no

okidokoro

手もたゆくあふく扇のおきところ

30

Kezem téteván
nyugvó-helyét keresi
a legyezőmnek.

natsu no yo ya

nomi o kazoete

akashikeri

なつのよやのみをかうへてあかしけり

31

Nyáréjen, ébren,
bolháimat számolgatom
virradatig.

nabe migaku
oto ni magiruru
amagaeru

な
へ
み
か
く
お
と
に
ま
き
る
、
雨
蛙

Üstöt sikálok.
Ám zaját a zöld békák
túl- s túlharsogják.

nusubito ni
torinokosareshi
mado no tsuki

ぬ
す
人
に
取
り
残
さ
れ
し
窓
の
月

Kirabolt kunyhóm –
ablakába beragyog
az ottfelejtett hold.

noppori to の
 shiwasu mo shirazu つほりと師走も知らす
 Yahiko yama 猶彦山

Ej, Yahiko-hegy!
 Elfelejtetted netán
 az évvégét is?

harusame ya はるさめや
 shizukani naderu 静にせてもやれふくへ
 yarefukube

Tavaszi zápor –
 megsimogatom repedt
 tökhéjkulacsom.

harusame ya

tomo o tazunuru

omoya ari

春さめや友をたつねるおもやあり

36

Tavaszi zápor –
meglátogattam volna
jó barátomat...

hito no kite

mata mo zukin o

nugasekeri

人も来てまたも頭巾をぬかせけり

37

Kopogtatnak kint –
már megint vehetem le
ócska sityakom.

hibi hibi ni
shigure no fureba
hito oinu

日日々に時雨の降れば人老ぬ

Nap mint nap mint nap
szitáló hideg eső...
Megöregedtünk.

fūrin ya
take o saru koto
ni san shaku

風鈴や竹を去ること二三尺

A szélcseengők túl-
lengik a lengő nádat,
két-három lábbal.

fuyugawa ya
mine yori washi no
niramikeri

冬川や峰より鷺のにらみ鳩

Befagyott folyó
fölött – dermedt zsákmányát
fürkészti egy sas.

mizu no mo ni
ayaori midaru
haru no ame

Vizek színére
hímes selymet szurkál a
tavaszi zápor.

42

meigetsu ya
niwa no bashō to
seikurabe

名月や庭のはせをとせいくらへ

Telihold-fénynél
kertem *bashō*-fájához
mérem magamat.

43

yukishiru ya
furuya ni kakaru
tsukuzukushi

雪汁や古野にかかるつくつくし

Hófoltok közt, ím,
a régi réten zsurlók
sarjadoznak már.

yuku aki no
aware o dare ni
kataramashi

ゆくあきのあはれを誰にかたらまし

44

Foszlik már az ősz –
együtt kéne szomorkodni
valakivel.

yoshi ya nen
Suma no urawa no
namimakura

45

Minő élvezet!
Suma-parton, hullám-párnán,
elszenderedek.

46

rōō ga
mi wa samu ni uzu
yuki no take

老翁が身は寒に埋雪の竹

Hideg-sújtotta
öregember: hó alatt
bambusz görnyedez.

waga koi wa
fukube de dojō o
osu gotoshi

47

わかこひはふくへてとしようをおすことし

Tökhéjból csíkhal –
vén kezemből kisiklik
a szerelem is.

waga yado e
tsurete yikitashi
hasu ni tori

わか宿へつれて行きたし蓮に鳥

Milyen jó lenne
kunyhómig kísérni
a lótusz madarát.

ware yobite
kokyō e yuku ya
yoru no kari

われ喚て故郷へ行や夜の雁

Vadludak hívnak:
induljak haza vélük
e késő estén.

Ryōkan Taigu, (1758-1831)

44 haiku

Terebess Gábor fordításában

(a 44. haiku fordítása az első oldalon található)

Kiadta a Terebess Kiadó Budapesten, 1999-ben

A kötetet tervezte és a kiadásért felel Terebess Gábor

Szerkesztette: Steinert Ágota

Műszaki szerkesztő: Bozzay Kristóf

Készült a Szegedi Kossuth Nyomda Kft. üzemében

ISBN 963 9147 11 7

TE 48